

A matar jueus!

DES DEL DIVAN. PEL DOCTOR LACETÀ€

No patiu, no va d'una qüestió racista ni de neteja ètnica, és a causa de la proximitat de les entranyables, per bé o per mal, festes nadalenques. Festes en el nostre context de gran càrrega religiosa; d'acord, i abans de la nostre civilització cristiana també ja ho celebraven els pagans, pobres. La festa i el sofriment van de la maneta en l'evolució humana. Doncs no fa tants anys, per Setmana Santa, aquí a Manresa, i a Catalunya, es sortia als carrers carregats de matraques o xerracs per fer soroll, molt soroll. Matar jueus, ens dèiem. Per suposat qui sortia al carrer era la canalla. Allò si que era alliçonar i no les tonteries que ara es diuen. El motiu del soroll era trencar el silenci que s'escampava arreu per la mort del Crist i que els jueus tinguessin coneixement del mal fet.

Llarga introducció per parlar de com s'acompanyava en l'aprenentatge de la mort als infants, a la nostra cultura. Amb una Manresa on els enterraments podien anar des d'una primera classe a cinquena, en funció del que es pagava al "clero", podien oficiar un pilot de capellans o només un. Els de cinquena en mitja hora quedava enllestida la cerimònia. A més, la corrua de cotxes variava força, igual que els escolanets. Una manera més de classificar la població pel que el feixisme, de manera soterrada, ajudava a separar. I les barreres existien, a Manresa. Els que podien entrar al Casino, després els que podien ser socis del Club de Tennis, una escola privada, anar a missa a la Seu o a una parròquia de barri, a la fàbrica...

Tornant a la qüestió de matar, bonica manera de trivialitzar la mort, era fàcil d'integrar la violència i la mort, la mort era present sota el franquisme, època fosca, amb més Tànatos que Eros, entesos aquests conceptes com l'amor irracional -té nassos-, les pulsions de vida, l'Eros, i la satisfacció dels impulsos de destrucció i l'agressivitat -el Tànatos- i així va créixer una generació. La mort sempre present en la doctrina feixista, fins i tot en aquelles accions que volen ser pietoses. Recordem que l'any passat els legionaris van tenir la caparrada de cantar "Soy el novio de la muerte" en una unitat d'oncologia infantil; com apuntava una altre, ara que vindrà, cantar el "Cara al sol" a una unitat de cremats?

Manresa, tan fosca i tan propers que em són aquets records com l'evolució cap a un respecte a l'altre, encara que les pulsions primitives hi siguin presents. L'educació i un sistema educatiu a l'abast de tothom són el remei, educació per poder viure en Democràcia.